

Entre Tots

Pot llegir més cartes i publicar els seus articles a: www.elperiodico.com/entre-todos

POLÍTICA

Govern d'estabilitat

José María Torras
SABADELL

L'accentuada polarització de la política espanyola, amb el bloqueig polític derivat del resultat dels comicis, provoca una prolongada inestabilitat en un delicat context econòmic de déficit i preocupant deute públic. Això s'hauria de prendre en consideració a l'afrontar la nova legislatura, de manera consistent quant a la planificació econòmica i la marxa de l'economia. Cobra protagonisme la locució verbal transitiva, trobar a faltar el consens que va ser el catalitzador de la Transició basada en els pactes per, en aquests moments, abordar el deute enquistat, l'atur, particularment el juvenil, sense esquivar l'edatisme i, una vegada per totes, desbloquejar l'òrgan de govern dels jutges, pel fet d'urgir els nomenaments del Tribunal Suprem.

Segur que la majoria de l'electorat desitja un Govern amb vocació d'estabilitat, de gran coalició o de Pacte d'Estat per a la governabilitat, sense haver d'humiliar-se pidolant suports d'investidura contra natura amb contrapartides inconstitucionals. Per això, s'hauria d'actuar, sense dilació, amb altura de mires, intel·ligència i racionalitat, defugint la pugna partidista i partidària. ■

INVESTIGACIÓ

¿Ovnis? No hi ha res clar

Josep Aran
CERDANYOLA DEL VALLÈS

De nou s'esperuca que el Govern nord-americà té evidències físiques de naus extraterrestres que escapen a l'enginyeria actual i que per definició contenen informació per entendre que aquesta tecnologia no és del nostre planeta. El ciutadà del món, sense grans coneixements sobre la qüestió, no sap a què atèner-se.

Economia

¿Normalitat bancària?

Els avenços cap a un sistema bancari europeu no es produeixen

G. López Casasnovas

Del nostre sistema bancari en general en sabem poca cosa. De fet, cada cop menys, tenint en compte com es gestiona el coneixement dels indicadors regulatoris –una mena de protocol afegit–, i la cooptació d'alguns dels principals analistes financers. De manera que no estic segur que el *no news, good news* s'apliqui en aquest moment.

Els tests d'estrès de les nostres entitats, que hauríem de conèixer a final de mes, fets per l'Autoritat Bancària Europea (EBA), s'han convertit en una rutina, més útil per l'exploració portes a dintre que per donar confiança sobre la robustesa dels bancs de cara a la ciutadania. Encara avui coneixem la situació efectiva d'una entitat normés, o sobretot, quan aquesta és intervinguda o rescatada.

Passen els anys i els avenços cap a un sistema bancari europeu gairebé no es produeixen. No veiem entitats europees entrant a l'oligopoli bancari espanyol, i seguim amb una permanent falta de competència, ara molt visual per la no retribució de passius. Instal·lats els grups bancaris en un cert confort, no s'anticipa tampoc el naixement d'un veritable fons de garantia europeu que senyalitzi la construcció de la pretesa unió bancària. Alemanya es resisteix a enganxar-s'hi els dits, a falta d'una regulació efectiva que controli els riscos de molts països,

avui farcits de deute sobirà, i talli la cadena de transmissió del risc des dels estats fins als balanços bancaris. Sap el que va costar rescatar bancs grecs d'aquesta mena de situacions i no vol caure en el parany, i més quan la seva economia flaqueja. Els estats, especialment el nostre, que ha omplert el balanç dels bancs amb el deute que ha anat emetent amb la crisi primer i la pandèmia després, no mouen peça per allò de prendre mal. El desaparellament macroeconòmic entre canvis en el tipus d'interès i inflació per països marca divergències en taxes reals que molt difícilment poden fer per una política única del Banc Central Europeu coherent amb les necessitats de

creixement de cada economia. I, per acabar-ho d'adobar, la mateixa Unió ha emprès amb els fons europeus una política fiscal laxa difícilment reconduïble ara sense grans estralls. La disparitat de la inflació a la zona euro contrasta amb els tipus d'interès real, amb efectes en el cost de l'endeutament, tan desigual dels països.

Tot avui va molt de presa. La xarxa expandeix i magnifica les incerteses, i expressa de tant en tant el malestar i

els mals desitjos contra els bancs per la falta de retribució de l'estalvi i la pujada de les hipoteques per l'eurofor. Fins al moment l'analfabetisme financer a les transaccions ha tapat certs comportaments bancaris. Avui les entitats haurien de saber que han d'anar amb cura; per exemple, en la seva vinculació empresarial de la gestió de certs serveis que transcendeixen a la comunitat i afecten el seu benestar, ja sigui en temes d'habitatge o de les utilitats del subministrament de l'energia o de certes infraestructures.

Com va reconèixer el governador del Banc d'Espanya recentment, Espanya manté una inflació massa alta durant massa temps. D'una banda, la pujada del tipus d'interès que porta associada erosiona la qualitat creditícia en la manera que deteriora la renda real disponible que produeix tant la inflació com la puja del tipus d'interès. De l'altra, la millora del marge d'intermediació no pot considerar-se permanent, ni tampoc el cost del finançament d'aquest tram dels seus balanços. A més, les exposicions financeres que compten amb una remuneració fixa dels actius estan veient reduït el seu valor en termes reals. En paraules d'Hernández de Cos, la confiança desitjada en el sistema bancari no hauria de fer que disminuís l'atenció sobre els riscos existents.

Els nostres bancs tenen, sembla, bons *matalassos* per a donar tranquil·litat, però aniria bé que no s'adomessin. ■

■ Guillem López Casasnovas és catedràtic d'Economia (UPF).

Alguns han trobat satisfacció creient que realment som visitats per espècies alienígenes i la prova d'això és que la cultura *ovni* ens acompanya des de fa molts anys.

La societat actual té certa familiaritat a través de cintes cinematogràfiques sobre el tema. Els avenços científics i tecnològics que pretenen conèixer l'univers en una altra dimensió hi són. La prova es troba en la capacitat de l'home de superar la gravetat i enviar màquines que controlen, descobreixen i informen de tot el que va més enllà del que és observable del nostre firmament. Ens imaginem un Univers amb altres mons, a imatge i semblança del nostre. No acceptem la nostra singularitat per entendre que hi ha d'haver més humans fora d'aquí, que ens visiten, vigilen i possiblement amenacen. ■

RÈPLICA MUNICIPAL

Voreres lliures d'obstacles

Ester López
URBANISME AJ. BARCELONA

Apreciat Sergi Pons, en relació amb la seva carta *¿És incivisme aparcar la moto a la vorera?*, Barcelona és una de les ciutats europees amb més presència de motos i ciclomotors, ja que com a vehicle urbà mostra una gran flexibilitat. Però compartim amb vosaltres la preocupació pels problemes que poden ocasionar si no aparquen a les zones habilitades. Segons l'ordenança, està permès que aparquin a la vorera si la senyalització ho permet i la seva amplada deixi un pas lliure per als vianants, com a mínim de tres metres. Malgrat això, els conductors de moto i ciclomotor no sempre estacionen correctament.

Des de l'ajuntament hem realitzat diferents intervencions oferint-los un important increment d'aparcaments. S'ha passat de 66.959 places en calçada, el 2018, a les més de 84.083, l'abril del 2023. També llancem campanyes periòdiques per garantir el compliment de la normativa. A Gràcia es va aconseguir reduir en un 70% les motos i ciclomotors mal estacionats. ■